

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1442. usque ad annum 1460

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118324

§. 64. Scanderbegi historia

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66507](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66507)

Sæcul. XV.
A.C. 1443

venissent, ad montem Hæmum iterata grandi cæde alium Turcarum exercitum, quem Amurates ad tuendas montium fauces ex Asia evocaverat, affecerunt. Ladislaus tot victoriis auctus, Budam postea ingressus, ut voto, quod nuncupaverat, satisfaceret, nudis pedibus templum Beatissimæ Virginis accessit, hostiumque vexilla fornici Ecclesiæ affigi iussit. Æneas Sylvius, qui tunc Imperatori a secretis erat, scribit, Hungaros cupiditate gloriæ occupatos hanc victoriam nimium exaggerasse, cum tamen Julianus Cardinalis nonnisi duo millia Turcarum cecidisse, & ferme quatuor millia capta, inter quos *Bassas*, seu Belliduces tredecim, & signa militaria novem numerant, in suis literis affirmet.

§. LXIV.

Scanderbegi Historia.

*Reginaldus
hoc ann.*

Erat in Turcarum exercitu celeberrimus ille Scanderbegus, de cujus gloriosis facinoribus Historici mira enarrant, & plures Auctores vitæ ejus commentaria conscripserunt. Hic proprio Originis suæ nomine Gregorius Castriottus appellatus est, Filius Joannis Albanæ, seu Epirotarum Regis, quem Amurates II. Turcarum Imperator ad tantas redegit angustias, ut eidem quatuor suos Filios, querum

quorum natu minor erat Scanderbegus, Sæcul. XV.
A.C. 1443.
obsides tradere coactus fuerit. Juvenis
hic Princeps præclaris suis dotibus, ingenii acie, atque oris specie expugnabat Amuratis crudelitatem, qua ceteros ejus fratres lento veneno enecaverat, soli vero Scanderbego vitæ gratiam fecerat, eumque ingenti cura educari, omnique militari disciplina gnaviter imbui jusserat. Prima itaque bellicæ suæ virtutis rudimenta huic Imperatori nuncupans, eidem haud levis momenti obsequia præstitit. Cum vero Joanne Patre suo fatis functo, ditiones suas a Turca contra jus fasque usurpari inique ferret, confestim easdem recuperandi heroicum cæpit consilium, Huniade, quocum secretam colebat familiaritatem, sibi paulopost promptam rem aggreudiendi occasionem suppeditante.

Huniades enim, ut meminimus, in auxilium Despotis Serviaë a Ladislao missus erat; hic toto impetu, ac collecto *Chatcondyl.* exercitus sui robore Turcarum copias, numero longe superiores, quæ sub Romania Præfecto, ac Scanderbego Ducibus militabant, invasit; Scanderbegus, qui Huniadem vero similis consilii sui conscium reddiderat, retro cedere, postea in copias, quibus Bassa imperabat, irruere cæpit, quo facto brevi totus Turcarum exercitus rupto omni ordine fusus, fugatusque est. Ex accepta clade occasio-

Sæcul. XV. nem ipse arripiens rebus suis consuluit,
 A. C. 1443. & Virum Amurati a secretis, quem Bassa
 secum habebat, comprehendi iussit, eum-
 que, ut literas Imperatoris nomine, ejus-
 que sigillo firmatas ad Crojæ, Albaniam
 Metropolis, Præfectum scriberet, intento
 ad pectus pugione coegit, eo tenore, ut
 harum literarum latori quamprimum ci-
 vitatem, ac Præfecturam traderet; mox-
 que Scanderbegus Cæsareis hisce lite-
 ris munitus præfatum Secretarium, om-
 nesque ejusdem comites rei conscios ne-
 ci dedit, ut captum consilium diutius A-
 muratis notitiam fugeret. Deinde Cro-
 jam adiit, ubi cum Amuratis Præfectus
 tam urbem, quam Præfecturam ipsi ad-
 fictum Cæsaris mandatum dedidisset, po-
 pulis suis se eorum Principem esse decla-
 ravit, qui etiam, eoquod Turcicæ tyran-
 nidis jugum excutere gauderent, quan-
 tocius Scanderbegum Dominum suum
 proclamarunt. Ita nempe anno Domini
 millesimo quadringentesimo quadragesi-
 mo tertio Majorum suorum sceptrum fe-
 liciter recuperavit, & omnium Albaniam
 Procerum, quorum amorem sibi solerter
 conciliaverat, toto reliquo vitæ suæ cursu
 usque ad sexagesimum tertium ætatis an-
 num tam potenti, quam prospero adju-
 tus est auxilio, ut sæpius adversus Tur-
 cas bella movens, semper magna illorum
 clade Victor recesserit, tandemque eos
 armo-

armorum suorum potentia adegerit, ut a victis pacem in heroicæ suæ virtutis præmium adeptus sit.

Sæcul. XV.
A.C. 1443.

§. LXV.

Continua Græcorum dissidia propter unionis decretum.

Interea Græci Constantinopoli assiduis curis unionis Decretum evertere adlaborabant; quocirca Archiepiscopus Cæsareæ in Cappadocia Hierosolymam petiit, querelas suas delaturus, quod Florentinum unionis Decretum nonnisi turbas, & scandala fuscitaret, nec non Metrophanes Sedis Constantinopolitanæ usurpator, & Latinorum sententiæ fautor, Imperatoris auctoritate suffultus, omnes illos, qui avitæ Græcorum doctrinæ adhærent, acriter vexaret, nec alios, quam Latinis addictos, ad ecclesiasticas dignitates eveheret. Philotheus Alexandrinus, Dorotheus Antiochenus, & Joachimus Hierosolymitanus Patriarchæ hujus Archiepiscopi commentis pronas aures præbebant, ac Synodalem epistolam promulgabant, qua omnes, quotquot Metrophanes sacris ordinibus initiasset, depositos, si vero insuperhabita hac sententia, Ecclesiastica sua munia exercere præsumerent, excommunicatos pronuntiabant, Cæsariensi Archiepiscopo

*Liter. Syno.
Patr orient.
apud Allat.
lib. 3 cap. 4.*